

РЕШЕНИЕ

№ 3205

гр. София, 20.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1916** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 -162 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на З. К. „С.”-Г.С.,чрез Председателя й Маргарита Боянова Манова срещу Ревизионен акт № 2300-900205 от 10.07.2009г., издаден от А З П-главен инспектор по приходите П. ТД на Н. - С. - област, с който на З. К. „С.” са определени дължими вноски за държавно обществено осигуряване (ДОО), за здравно осигуряване (ЗО),за допълнително задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО),ФКБП и по ЗКПО. Ревизионният акт е изцяло потвърден с Решение № 1754/11.12.2009 г. на директора на Д. "О." П. ЦУ на Н..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на Решение № 1754/11.12.2009 г на директора на Д. "О." П. ЦУ на Н. и на обжалвания ревизионен акт, поради това, че органът по приходите неправомерно е определил за внасяне осигурителни вноски за ДОО за периода 01.1996г.-12.2002г., ЗО за периода 07.1999г.-12.02.2002г., ДЗПО за периода 03.2002г.-12.2002г. и ФКБП за периода от 01.1996г.- 12.2001г., а такива не се дължали съгласно чл.109,ал.1 ДОПК. Счита също, че задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за 2007г. са определени неправилно,тъй като ревизиращия орган не е признал преотстъпване на 60 % от определената сума и е приложил чл.182,ал.2т.2 ЗКПО вместо чл.187,ал.1,вр.чл.188,ал.1 ЗКПО . Излага

доводи и за неправилно начислената лихва за невнесени авансови вноски за 2007г., както и че в ревизионното производство е било нарушено правото му на защита като не му била връчена Заповедта за определяне на компетентен орган.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си адв. Г поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Не прави изрично искане за присъждане на разноски.

Ответникът - директорът на Д. "О." - С. П. ЦУ на Н., чрез юриконсулт Г, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като неоснователна. Ни пиртиндшрао юриконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – С. - град, I отделение ,7-ми състав, след като извърши проверка на атакувания ревизионен акт, обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от оправомощено лице в срок - на 27.01.2010 г. Приложена е разписка, от която е видно, че Решение № 1754/11.12.2009 г. на директора на Д. "О." П. ЦУ на Н. е получено от жалбоподателя на 14.01.2010 г. Жалбата е съобразена с изискванията на чл. 156, ал. 1, ал. 2, ал. 3 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Със Заповед № 900018/12.01.2009 г., издадена от Е К Д, на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ П. отдел „Контрол“ на ТД на Н. С. област е възложено извършването на ревизия на З. К. „С.“ за определяне на задълженията за: корпоративен данък за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2007 г.; данък по чл. 34, 35, 36 от Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО- отм./ за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г.; данък по чл. 194, 195, 204 от Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2007г. до 31.12.2007 г.; по Закон за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ- отм./ за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г.; по Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДФЛ/ за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2007 г.; вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/ за периода от 20.12.1994 г. до 31.12.2007г.; вноски за Здравно осигуряване /ЗО/ за периода от 01.07.1999 г. до 31.12.2008 г.; вноски за Допълнително задължително пенсионно осигуряване /ДЗПО/ за професионален пенсионен фонд /ППФ/ за периода от 01.01.2000 г. до 31.12.2008 г.; вноски за ДЗПО за универсален пенсионен фонд /УПФ/ за периода от 01.01.2002 г. до 31.12.2008 г. и вноски за Фонд „Гарантирани вземания на работници и служители П. несъстоятелност“ /ГВРСН/ за периода от 01.01.2005 г. до 31.12.2008 г., в приложимата към съответните периоди материално-правна редакция на цитираните закони.

Срокът за извършване на ревизионните действия е определен до 3 месеца от датата на връчване на заповедта (30.01.2009 г.), като същият със Заповед № 900205/22.04.2009 г. е продължен до 30.05.2009 г.

В срока по чл.117,ал.1 ДОПК бил съставен и ревизионен доклад №

2300-900205/12.06.2009г.,против който в предвидения за това срок е постъпило и възражение /л.114-116 от делото/ на ревизираното лице ,с което последното е направило възражение за изтекла погасителна давност по отношение на определените задължения за ДОО,ЗО,ДЗПО и ФПКБ,както и по отношение неправилно определения данък по ЗКПО.

На основание чл.119,ал.3,т.1 ДОПК е постановен и процесния РА № 2300-900205/10.07.2009 г., издаден от А З П, на длъжност старши инспектор по приходи П. ТД на Н. С. област, упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 2300-900205/12.06.2009 г. С акта са определени данъчни и осигурителни задължения за внасяне общо (в т. ч. и лихва за забава) в размер на 23 897,75 лв.

В срока по чл.152,ал.1 ДОПК ревизионния акт бил обжалван пред Директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н./отново с изрично направено възражение за изтекла погасителна давност по отношение на вноските за ДОО,ЗО,ДЗПО и ФПКБ/,като с решение № 1754/11.12.2009г. директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н. е потвърдил изцяло ревизионния акт.

След проверка и обсъждане на събраните в настоящото производство и приложени към делото доказателства,съобразно изискването на чл.160,ал.2 ДОПК,чл.168,ал.1,вр. чл.146 АПК,съдът намира частната жалба за ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Ревизионен акт № 2300-900205/10.07.2009 г., издаден от А З П, на длъжност старши инспектор по приходи П. ТД на Н. С. област е издаден от компетентен орган и в съответната форма,П. спазване на процесуалните и материално-правни разпоредби П. издаването му.В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя,че не му е надлежно връчена ЗОКО.Видно от разписката на приложената по делото ЗОКО № К-2300-900205/12.06.2009г. на Е К Д Началник сектор „Ревизии и проверки в ТД-Н.”С. област /л.22-123 от делото/,същата е връчена на 10.07.2009г. лично на председателя на Кооперацията-М Б М т.е. същата е уведомена по надлежния ред.

Според настоящата инстанция ОСНОВАТЕЛНО е възражението на жалбоподателя по отношение на изтеклата погасителна давност за определените с обжалвания РА задължения за ДОО за периода от 20.12.1994г. до 31.12.2002г.,ЗО за периода от 01.07.1999г. до 31.11.2002г.,ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периода от 01.03-2002г. до 31.12.2002г. и ФПКБ за периода 01.01.1996г. до 31.12.2001г.

Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 1 ДПК /отменен, приложим закон за ревизираните периоди/ вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски са публични вземания. Според разпоредбата на чл. 140, ал.1 ДПК /отм./ публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, смятано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Задълженията за вноските за държавното обществено осигуряване за ревизирания период от 20.12.1994г. до 31.12.1999г., съгласно приложимия към

този период чл.28 от ЗФОО, се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок,като давността започва да тече от деня,в който вземането е станало изискуемо. Относно изискуемостта, съгласно чл. 9 от Правилника за приложение на дял III от Кодекса на труда (отм. в сила от 01.01.2000 г., обн.ДВ бр. И 0/1999 г.), внасянето на осигурителните вноски става П. изплащането на заплати за втората половина на месеца. Във връзка с това е и разпоредбата на чл. 25а. ал. 1 от ЗФОО /отм./, според която П. всяко теглене на пари за възнаграждения по трудови правоотношения следва да се депозират платежни документи за внесени осигурителни вноски.Видно от доказателствата по делото респ. ревизионната преписка/изготвени таблици/, възнагражденията за м.10 и м.11 на 1998 г. са изплатени съответно на 20.12.1998 г. и 25.01.1999 г., възнагражденията за м.07.1999 г., м.08.1999 г. и м.09.1999 г. са изплатени на 14.06.2001 г.,а възнагражденията за м.11.1999 г. и м.12.1999 г. са изплатени съответно на 17 и 20 април 2000 г.,поради което за посочените задължителни вноски за ДОО 5-годишният давностен срок е изтекъл в периода от 20.12.1998 г. до 14.06.2006 г.

Задълженията за вноските за държавното обществено осигуряване за ревизирия период от 01.01.2000г. до 31.12.2002г. е следвало да се внесат до 10-то число на месеца, следващ този, за който се отнасят, според чл. 7, ал. 3 от Кодекса за социалното осигуряване, в приложимата редакция. В чл. 115 от КЗОО /в редакцията му от ДВ бр. 110 от 1999 г./ е посочено, че вземанията на Националния осигурителен институт за невнесени осигурителни вноски и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, независимо от прекъсването на давността,като не предвижда начален момент ,от който започва да тече давността,поради което всички осигурителни вноски и за този период са погасени по давност.

Горните разпоредби се прилагат и по отношение на задълженията за вноски „Професионална квалификация и безработица” за периода от 01.01.1996г. до 31.12.2001г.,тъй като внасянето на същите е следвало да се извърши заедно със задължението за внасяне на ДОО за процесния период.

Касателно възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност за вноските за ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периода от 01.03.2002 г. до 31.12.2002 г.,съдът отново намира същото за основателно,тъй като задължението за внасяне на вноските за ДЗПО възниква П. същите условия, както и това за вноските за ДОО /чл. 157, ал. 6 и чл. 158 от КСО/ и отново давностния срок за внасянето им е по режима на чл.115 КСО. Изискуемостта на този род задължения настъпва с изплащането на възнаграждение, респективно за самоосигуряващите се лица и за лицата, полагащи труд без трудово правоотношение -след 10-то число на месеца, следващ месеца, за който са дължими вноските.Тъй като в процесния случай, последната невнесена от лицето вноска за периода м. 11.2002 г. е дължима на 29.09.2003 г./датата на изплатените трудови възнаграждения/, 5-годишния срок е изтекъл на 29.09.2008 г., предвид което и към момента всички дължими и невнесени вноски

за ДЗПО за 2002 г. са погасени по давност.

Що се касае до задълженията за здравно осигуряване, в конкретния случай по отношение на давността подобно на вноските за ДОО и с оглед нормативния акт, действащ към момента на възникването им, същите отново следва да се разделят на два периода:

- по отношение на задълженията за начислени осигуровки за периода от 01.07.1999г. до 31.12.1999г. , давността срок се определя съгласно чл.4 ЗСДВ, който отново е петгодишен от деня, в който вземането е станало изискуемо. В този случай по касателно изискуемостта за тези вземания субсидиарно се прилага разпоредбата на чл.43, ал.2 ЗЗО т.е. това е датата на изплащане на трудовото възнаграждение, поради което съгл. чл. 40, ал. 1, т. 2 от Закона за здравното осигуряване, същите е следвало да се платят до 10-то число на месеца, следващ този, за който се отнасят. В случая видно от доказателствата по делото този срок е изтекъл на 14.06.2006г.;

- по отношение на задълженията за начислени осигуровки за периода от 01.01.2000г. до 30.11.2002г., доколкото липсват специални разпоредби за давността, периода на давностния срок се определя по правилата на чл.140 ДПК/отгм./ и същите се погасяват с изтичане на 5-годишен давностен срок, считано от 01 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение. Срокът за погасяване започва да тече от датата на изплащане на съответното трудово възнаграждение /чл.40, ал.1, т.1, буква „в” от ЗЗО/. Тъй като плащането на трудовото възнаграждение за м.10.2002г. извършено на 29.09.2003г., то задължението за внасяне на ЗО е погасено на 01.01.2009г.

Ревизията, въз основа на която е издаден процесния ревизионен акт е възложена със заповед за възлагане на ревизия Заповед № 900018/12.01.2009 г., която е след изтичане на преклузивния давностен срок по чл.109 ДПК по отношение на горните задължения. Предвид императивния характер на тази норма, след изтичане на този давностен срок не може да бъде започнато и развито ревизионно производство против даден данъчен субект, насочено към установяване на публични задължения на същия.

Предвид изложеното и с оглед приложената по делото служебна бележка изх.№ 23-22-1181 от 19.07.2010г., с която се установява, че няма данни за наличие на основания за спиране или прекъсване на давността за вземанията за вноски за ДОО, КСО, ДЗПО и ФПБК за процесните периоди, се налага извода, че са погасени по давност следните задължения:

- осигурителни вноски за ДОО в размер на 3 667.74 лв. за периода от 01.01.1996 г. до 31.12.2002 г. ;

- вноски за фонд „Професионална квалификация и безработица” /ФПКБ/ в размер на 479,97 лв. за периода от 01.01.1996 г. до 31.12.2002г.;

- вноски за ЗО в размер на 611.10 лв. за периода от 01.07.1999 г. до 31.12.2002 г.

- и вноски за ДЗПО за универсален фонд в размер на 21.36 лв. за периода от 01.03.2002 г. до 31.12.2002г.

В случай, че определените с обжалвания РА вноски за ДОО,ФПКБ,ЗО и ДЗПО за процесните периоди са погасени по давност, то погасени ще се считат и лихвите определени за вноските. Това следва от правилото, че с погасяване на главното задължение се погасяват и произтичащите от него допълнителни акцесорни вземания, макар давността за тях да не е изтекла /чл. 119 от Закон за задълженията и договорите/.

Поради това че посочените задължения са погасени по давност, определянето им като дължими с обжалвания ревизионен акт е незаконосъобразно. П. наличието на възражение за погасяване на задълженията по давност още с жалбата против РА, същият е следвало да бъде отменен П. административното обжалване с решението на Директорът на Д. „О.” П. ЦУ на Н..

Не са установени данни и не са ангажирани доказателства за прекъсване на давността, по смисъла на чл. 115, ал. 2 КСО, както и по чл. 172 ДОПК. След като давностният срок е изтекъл и длъжникът З. К. „С.”, се е позовал на това обстоятелство, вземанията, с оглед чл. 173 ДОПК, следва да бъдат отписани като недължими, погасени по давност.

НЕОСНОВАТЕЛНО е възражението на жалбоподателя по отношение на установеното задължение за корпоративен данък за 2007 г. по ЗКПО,с което жалбоподателят претендира непризнато от органа по приходи право на преотстъпване на 60% от дължимия за финансовата 2007 г. корпоративен данък в размер на 8 462,40 лв., като смята, че ревизиращият екип неправилно е приложил разпоредбите на чл. 182, ал. 2, т. 2 вместо чл. 187, ал. 1 във връзка с чл. 188, ал. 1 от ЗКПО, като не се е съобразил с представеното Удостоверение изх.№ 2090217/17.02.2009 г. на Агенция по вписванията и служебна бележка на Национален съюз на земеделските кооперации в Б (НСЗКБ).

Разпоредбата на чл. 187 от ЗКПО предвижда,че когато са изпълнени условията за минимална помощ по чл. 188 от с.з., дължимият корпоративен данък се преотстъпва в размер до 60 на сто на кооперациите и образуванията от тях предприятия, членуващи в кооперативни съюзи по смисъла на глава четвърта от Закона за кооперациите.В тази връзка последните се задължават да превеждат 50 на сто от преотстъпения данък в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи в сроковете за внасянето му в бюджета. Посочените разпоредби са във връзка с Глава Двадесет и втора, раздел IV от ЗКПО - Данъчни облекчения, отговарящи на изискванията за допустима държавна помощ за регионално развитие, като в чл. 182,ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗКПО са визирани данъчно задължените лица, които не могат да ползват данъчни облекчения по този раздел,а именно:производители на селскостопански продукти, посочени в Приложение № 1 на Договора за създаване на европейската общност/ДЕО/.В цитираното приложение в списъка в съответствие с чл.32 от Договора т.1,глава X са посочени „всички зърнени продукти”.

От едно страна,видно от доказателствата по делото и констатациите на ревизиращия орган по ревизионния доклад,отразени и в обжалвания РА става ясно,че кооперацията-жалбоподател членува в НСЗК/Националния съюз на

земеделските кооперации/; извършва дейност-производство на селскостопански продукти, посочени в Приложение № 1 на Договора за създаване на европейската общност/ДЕО/; отчела е отрицателен финансов резултат от основната си дейност за 2007г. и е формирала печалба в резултат на продадено кооперативно имущество/недвижими имоти и дълготрайни материални активи/.Съгласно чл. 29, ал. 3 от Закона за кооперациите, средствата получени от продажби на недвижими имоти и дълготрайни материални активи, могат да се използват за други цели, само след погасяване на задължения към държавата/което не е налице към момента на ревизията/ и изплащане на дялови вноски на бивши член-кооператори.

От друга страна,независимо от наличие на основанието за преотстъпване на данъка, законодателят в чл. 167 от ЗКПО е поставил едно общо ограничително условие във връзка с разпоредбите на Глава двадесет и втора на ЗКПО - Намаляване, преотстъпване и освобождаване от облагане с корпоративен данък.Съгласно цитираната разпоредба корпоративен данък се намалява или преотстъпва П. условие, че към 31 декември на съответната година данъчно задълженото лице няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения и лихви, свързани с невнасянето в срок на подлежащите на принудително изпълнение публични задължения.

Видно от констатациите на ревизионния акт, кооперацията –жалбоподател е внесла със закъснение на 20.08.2007 т. данък върху доходите по реда на ЗОДФЛ (отм.) за 2003 г. и 2005 г.,поради което към 31.12.2007 г. е имала задължение за лихви за това закъснение. Освен това установено е П. ревизията, че част от дължимия данък по чл. 42 от ЗДФЛ за 2007 г. в размер на 392.94 лв. е внесен от задълженото лице на 08.04.2008 г., за което то дължи лихва в размер на 44.30 лв. Липсата на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към 31 декември на съответната година се удостоверява от данъчно задълженото лице в ГДД. Наличието на недеklarираните обстоятелства във връзка с ползването на данъчното облекчение подлежи на последващ контрол чрез извършване на проверка или ревизия по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс от страна на приходната администрация,и това е извършено с разглежданото ревизионно производство.

Следователно,поради неизпълнение и на условията на чл. 167 от ЗКПО, настоящата инстанция счита, че ревизиращият екип основателно е определил задължението за корпоративен данък и е приложил разпоредбата на чл.182,ал.2т.2 ЗКПО, тъй като в случая по отношение на ЗК”С.” е неприложима разпоредбата на чл. 187 от ЗКПО респ. не са налице условията за преотстъпване на корпоративен данък за отчетната 2007 година -формираната печалба не е в резултат от основната дейност на кооперацията, както и обстоятелството, че към 31.12.2007 г. кооперацията има задължения за данък върху доходите и лихви за забава.

Касателно оспорването на начислените от ревизиращия орган лихви в размер на 1 417,45 лв. за невнасян по реда на чл. 85 от ЗКПО авансов корпоративен

данък, настоящата инстанция счита същото за неоснователно. Съгласно чл. 84 от ЗКПО данъчно задължените лица, формирали печалба за предходната година правят месечни авансови вноски, а според посочената по-горе разпоредба, тримесечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, които нямат задължението да правят месечни авансови вноски. Тримесечните авансови вноски се определят въз основа на данъчната печалба от началото на годината до края на тримесечието, за което се определя авансовата вноска. Сроктът за внасянето им е до 15-то число на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят, като за последното тримесечие не се прави авансова вноска.

Видно от установеното П. ревизията и представената от лицето справка за финансовия резултат за отделните тримесечия на 2007 г., печалбата на кооперацията за периода 01.01.-31.03.2007 г. е в размер на 81 201.50 лв., за 01.04.-30.06.2007 г. - 52 207.83 лв. и за периода от 01.07.-30.09.2007 г. - 78 193.48 лв.

Съгласно чл. 91 от ЗКПО на данъчно задължените лица, на които се преотстъпва корпоративен данък за текущата година, се преотстъпва и съответната част от дължимите авансови вноски, пропорционален на размера на преотстъпването. С оглед изложеното по-горе, по отношение на жалбоподателя не са налице условията за преотстъпване на корпоративен данък и предвид декларираните резултати за съответните тримесечия, ревизиращият орган правилно е установил, че земеделската К. не е изпълнила задължението си за внасяне на авансов данък и така определените лихви за закъснение на основание чл. 175, ал. 2, т. 2 от ДОПК са законосъобразни.

П. така установените данни, атакуваният ревизионен акт се явява незаконосъобразен в частта относно определяне на дължимите вноски за ДОО, ФПКБ, ЗО и ДЗПО за проверявания период, тъй като не е взета предвид настъпилата погасителна давност на вземанията. Предвид изложеното, РА следва да бъде отменен за посочените задължения, както и за съответните лихви за забава. В останалата част жалбата на ЗК "С." е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд – С. - град, I отделение, 7-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на З. К. „С.“-Г.С., чрез Председателя й Маргарита Боянова Манова Ревизионен акт № 2300-900205 от 10.07.2009г., издаден от АЗ П-главен инспектор по приходите П. ТД на Н. - С. - област, потвърден с Решение № 1754 от 11.12.2009 г. на директора на Д. "Обжалване и управление на изпълнението" П. ЦУ на Н., в частта, с която на З. К. „С.“ са определени задължения /главница и лихва/ за внасяне на вноски за ДОО за периода от 20.12.1994г. до 31.12.2002г., за ЗО за периода от 01.07.1999г. до 31.11.2002г., за ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периода от 01.03-2002г. до

31.12.2002г. и ФПКБ за периода 01.01.1996г. до 31.12.2001г., като
незаконосъобразен.

Отхвърля жалбата в останалата част.

**Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен
административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните.**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: